

ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Factors Related to Community Participation
in Corporate Social Responsibility Activities
of the South Bangkok Power Plant,
Samut Prakan Province

(Received: Feb 18, 2020 Revised: June 11, 2020 Accepted: June 16, 2020)

ปิยะนุช ตันเจริญ¹

Piyanuch Tancahroen

มงคล สมกิตติกานนท์²

Mongkol Somkittikanon

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงระดับการปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล

¹อาจารย์ ดร.ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประชากรคือประชาชนในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ จำนวน 6,848 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน แล้ว สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น แล้วสุ่มแบบง่ายอีกครั้งหนึ่ง ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้สุ่มแบบเฉพาะเจาะจงรวมจำนวน 10 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติการสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและควบคุม การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน มีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อสมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติแต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อความเพียงพอของทรัพยากรและความเพียงพอของทรัพยากรมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อการวางแผนและควบคุม

คำสำคัญ: นโยบายสังคมศาสตร์ สวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบล
ปากน้ำปราณ

Abstract

The objectives of this research were to study community participation in corporate social responsibility activities of the South Bangkok Power Plant and explore the relationship between personal factors, socio-economic factors and the factors in receiving information from the power plant with community participation in corporate social responsibility activities of South Bangkok Power Plant. The samples were 455 people that live around the area of South Bangkok Power Plant, Bang Prong Subdistrict, Mueang District, Samut Prakan Province. In the affected area, the radius of 0-5 kilometers is divided into 2 areas which are the area of 0-3 kilometers and 3-5 kilometers. The examples were used to find the factors. This study is the type of quantitative research, and descriptive statistical analysis was used to find the relationship between personal factors socio-economic and factors in the recognition of information from power plant and community participation by using the statistical analysis of Chi-Square Test.

The results showed that those living near the South Bangkok Power Plant; 0-3 kilometers in radius, had 19.3 percent of the participation in the corporate social responsibility activities, which was higher than people who live in the radius of 3 – 5 kilometers; only 11.9 percent. It means that those who live near the power plant participate in corporate social responsibility activities more than those who are far from the power plant.

There are different factors to participate in corporate social responsibility activities. For the sample in the area of 0-3 kilometers radius, the factor related to participation in corporate social responsibility activities with statistical significance at the level of .05 included receiving information from the power plant. However, for the sample in the area of 3-5 kilometers radius, the factors related to participation in corporate social responsibility activities with statistically significance at the .05 level included occupation, income, membership and receiving information from the power plant.

Keywords: Participation, Corporate Social Responsibility Activities, South Bangkok Power Plant

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5,326 แห่งทั่วประเทศ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562, ออนไลน์) ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการกระจายอำนาจการปกครองในระบบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 แผนนโยบายแห่งรัฐได้แก่ รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจและระบบสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น (มาตรา 78) และรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างสมดุลรวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดการปนเปื้อนที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (มาตรา 79)

รวมทั้งรัฐต้องคุ้มครองพัฒนาเด็กและเยาวชนส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ (มาตรา 80) องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) คือ พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม (มาตรา 66) และมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 ดังนี้ จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดของถนนทางน้ำทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกัน และระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และการปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ทางราชการมอบหมาย (สมชาย บำรุงทรัพย์ และณัฐวิภา โฆษิตตันติบุญ, 2548, น. 14)

องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปรามได้กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาไว้ 6 ด้าน ได้แก่ 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพ 2.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน 4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร สำหรับนโยบายพัฒนาด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและชุมชนเน้นการ (1) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน (2) ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้แก่ประชาชน (3) พัฒนาส่งเสริมการเกษตรและการปศุสัตว์ (4) ส่งเสริมการเกษตรตามแนวพระราชดำริ (5) พัฒนาและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน (องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม, 2562, ออนไลน์)

นักวิชาการที่สำคัญทางด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ Van Meter & Van Horn (1975, pp. 475-485) ได้เสนอกรอบแนวคิด (Conceptual framework) เพื่อการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นผลงานจากการปรับปรุงเอกสารที่นำเสนอต่อการประชุมประจำปี ของสมาคมรัฐศาสตร์สหรัฐอเมริกา คือการนำเอากรอบทฤษฎีองค์การ ซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนแปลงองค์การ (Organization change) การควบคุมองค์การ (Organization control) องค์การที่ซับซ้อน (Complex organization) และการจัดองค์การเสียใหม่ (Re-organization) นำเอาวรรณกรรมเกี่ยวกับผลกระทบจากการพิพากษาคัดสินคดี (The Impact of judicial decision) และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ (Studies of intergovernmental relations) มาใช้ในการออกแบบทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Theory of Policy Implementation) จากกรอบทฤษฎีดังกล่าว Van Meter and Van Horn ได้พัฒนาตัวแบบการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (A model of the policy implementation process) ขึ้นโดยให้ความสนใจความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ (Performance) คือปัจจัยด้านนโยบายได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์ นโยบาย และทรัพยากร ซึ่งปัจจัย 2 ประการเป็นตัวแปรภายนอก (External variables) ในขณะที่ตัวแปรภายใน (Internal variables) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปรหลัก 6 ตัวแปร คือ (1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Standards and objectives) (2) ทรัพยากร (Resources) (3) การสื่อสารระหว่างองค์การ และกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Inter organizational communication and enforcement activities) (4) ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Characteristics of the implementing agencies) (5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic, social, and political conditions) (6) การเห็นด้วยของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of implementors) ตัวแปรดังกล่าวในฐานะตัวแปรอิสระ (Independent variables) ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Mazmanian & Sabatier (1983, pp. 540-556) ไม่ได้พิจารณาขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัติในรายละเอียดแต่ก็ได้สรุปแนวทางในการนำกรอบการศึกษาไปประยุกต์ใช้ (Implication of the framework) โดยเสนอแนะว่าการจะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องดำเนินการตามเงื่อนไขต่อไปนี้

1. ความสามารถของกฎหมายในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายซึ่งจะต้องกำหนดให้ชัดเจนและความแน่นอน

2. ความสามารถของกฎหมายในการฉีกกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม ที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติและความเชื่อมโยงในเชิงเหตุผลที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย และขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายและเงื่อนไขต่าง ๆ จะต้องสนองตอบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์นโยบาย

3. ความสามารถของกฎหมายที่ให้อำนาจแก่หน่วยปฏิบัติอย่างเพียงพอในการดำเนินการกับกลุ่มเป้าหมายและการใช้มาตรการแทรกซ้อนอื่น ๆ และยังรวมการกำหนดโครงสร้างของกระบวนการเพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อให้กลุ่มเป้าหมายปฏิบัติตามได้มากที่สุด

4. ผู้นำของหน่วยปฏิบัติมีความสามารถทางการบริหารและมีทักษะทางการเมือง และผูกพันการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย

5. โปรแกรมต้องได้รับการสนับสนุนอย่างแข็งขันจากประชาชนและผู้นำคนสำคัญทางฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายบริหารตลอดทั้งกระบวนการในการนำนโยบายไปปฏิบัติในขณะที่สถาบันตุลาการอาจจะทำตัวเป็นกลางหรือให้การสนับสนุนก็ได้

6. วัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องไม่ถูกทำลายจากนโยบายอื่นหรือไม่ถูกทำลายจากเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

จากที่ได้นำเสนอผลงานของ Edwards (1980) ที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ ที่ได้เสนอตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติในลักษณะ Top-down แต่มีกลุ่มนักวิชาการที่เห็นว่าตัวแบบดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องเพราะในความเป็นจริงแล้ว การนำนโยบายไปปฏิบัติจะเป็นไปในลักษณะ Top-down และ Bottom-up ในประเด็นนี้ Giggin, Bowman, Lester & Toole (1987, pp. 206-207) เขียน “Theory Construction and Testing In Implementation Research: A Comparative State Diachronic Analysis ได้เสนอตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติซึ่งเป็นความพยายามในการสังเคราะห์ (Synthesize) การนำนโยบายไปปฏิบัติแบบ “Top - down” กับ “Bottom - up” เข้าด้วยกัน กล่าวคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ (State implementation) เป็นภาระหน้าที่และเงื่อนไขที่กำหนดให้แก่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากรัฐบาลกลาง หรือรัฐบาลระดับมลรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นและยังขึ้นอยู่กับแนวโน้มที่จะดำเนินการของรัฐและความสามารถของรัฐอีกด้วย อย่างไรก็ตามการตัดสินใจของรัฐไม่ใช่จะเป็นผู้ปฏิบัติที่ยึดเอกภาพของหลักเหตุผลเสมอไปแต่ขึ้นอยู่กับภาระการเจรจาต่อรองทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกการบริหารในระดับมลรัฐ นั้นตัวแบบดังกล่าวจึงตั้งอยู่ภายใต้ฐานคิดที่ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับตัวแปรทั้งระดับ “Top - down” และ “Bottom - up”

จะพบว่าตัวแบบที่นำเสนอข้างต้น ได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดการวิเคราะห์ระบบการเมือง Easton (1965) ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ทั้งนี้เพราะแนวคิดที่ อีสตันได้เสนอไว้เป็นกรอบที่มุ่งให้ภาพรวมและสร้างระบบการวิเคราะห์ไว้ค่อนข้างจะดีมาก ส่วนการพิจารณาการนำนโยบายไปปฏิบัติในฐานตัวแปรตาม และหรือกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น เป็นอีกทฤษฎะที่จะได้นำเสนอต่อไปโดยสรุปตัวแปรอิสระประกอบด้วย (1) การขึ้นและข้อจำกัดของรัฐบาลกลาง (2) การขึ้นและข้อจำกัดของรัฐบาลส่วนท้องถิ่น (3) ความสามารถของรัฐ และ (4) การตัดสินใจของรัฐ การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลความสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจจัดทำแผนพัฒนาไปปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชีย

ของ Cheema & Rondinelli (1983) โดยใช้ตัวแบบที่เขาสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัย 4 ประการ คือ (1) ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ซึ่งหมายถึงความชัดเจน และความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของแผนงาน ความเหมาะสมของการจัดสรร หน้าที่ระหว่างหน่วยงาน มาตรฐานของแผนงาน งบประมาณการนำไปปฏิบัติ และกระบวนการประเมินผล ความชัดเจน ความสอดคล้อง และคุณภาพ ของการสื่อความหมายระหว่างองค์การและประสิทธิภาพของความเชื่อมโยง ในการให้การสนับสนุนกิจกรรมของแผนงาน (2) ทรัพยากรที่สนับสนุนการนำแผนงาน ขององค์การไปปฏิบัติ หมายถึงขอบเขตของการควบคุมด้านการเงิน ความเพียงพอ ของงบประมาณที่จัดสรรให้แก่กิจกรรมของโครงการ การจัดหางบประมาณ ได้ทันเวลาการดำเนินกิจกรรม ความเพียงพอของรายได้ที่เพิ่มขึ้นกับอำนาจ การใช้จ่ายเงินการสนับสนุนของผู้นำทางการเมืองระดับชาติและความผูกพัน ของข้าราชการในระดับชาติ (3) ลักษณะและความสามารถของหน่วยงาน ที่นำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึง ทักษะทางด้านเทคนิคการจัดการและการเมือง ของทีมปฏิบัติงาน ความสามารถในการประสานงาน ควบคุมและประสาน การตัดสินใจ การสนับสนุนทรัพยากรทางการเมืองของหน่วยงาน ธรรมชาติ ของกระแสไหลเวียนภายในของข่าวสารข้อมูล การใช้ความสนับสนุนของกลุ่มเป้าหมาย ต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติ การเชื่อมโยงของหน่วยงานปฏิบัติ กับองค์กรนอกภาครัฐบาล อย่างสอดคล้อง คุณภาพของผู้นำภายในหน่วยปฏิบัติ ความผูกพันของทีมงาน ต่อกิจกรรมที่ปฏิบัติและที่ตั้งของหน่วยงานภายในระบบการบริหารโครงการ และ (4) เงื่อนไขทางด้านสภาพแวดล้อมซึ่งได้แก่แนวทางการเมือง (Political style) โครงสร้างการกำหนดนโยบาย ลักษณะของโครงสร้างอำนาจท้องถิ่น ข้อจำกัด (Constraint) ทางด้านทรัพยากร ปัจจัยวัฒนธรรมสังคม ระดับขององค์การ ที่ร่วมรับประโยชน์จากแผนงาน และความเพียงพอทางกายภาพของปัจจัยพื้นฐาน ทางเศรษฐกิจ (Physical infrastructure)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงระดับปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความเพียงพอของทรัพยากรลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผน และการควบคุม สมรรถนะขององค์การ การสนับสนุนทางการเมืองและประชาชน มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามการแบบปลายปิดและข้อเสนอแนะเพื่อสอบถามให้ทราบถึงปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ ลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 6 ด้าน รวม 30 ข้อ คือ

1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	จำนวน	5 ข้อ
2. ความเพียงพอของทรัพยากร	จำนวน	5 ข้อ
3. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	จำนวน	5 ข้อ
4. การวางแผนและควบคุม	จำนวน	5 ข้อ
5. สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	จำนวน	5 ข้อ
6. การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน	จำนวน	5 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 3 ด้าน รวม 18 ข้อ คือ

1. ความสอดคล้องกับความต้องการของประชากร	จำนวน	7 ข้อ
2. คุณภาพชีวิตของประชาชน	จำนวน	5 ข้อ
3. ความพึงพอใจของประชาชน	จำนวน	6 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภوبرาญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 6,848 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภوبرาญบุรี

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973, p. 887) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 378 คน

วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณไปปฏิบัติ ได้แก่ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและควบคุม สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และการสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 5 ระดับของ Best (1981, p. 23) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยมาก

2.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย แบ่งออกเป็น 5 ระดับของ Best (1981, pp. 23) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยมาก

2.2 การหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม
ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคม เขียนเป็นสมการโครงสร้าง ได้ดังนี้

$$Y = \beta_1 X_1 + \beta_2 X_5 + \beta_3 X_6 + e \dots \dots \dots (1)$$

$$X_5 = \beta_4 X_1 + \beta_5 X_2 + \beta_6 X_3 + 7 X_4 + \beta_8 X_6 + e \dots \dots \dots (2)$$

$$X_2 = \beta_9 X_1 + e \dots \dots \dots (3)$$

$$X_3 = \beta_{10} X_2 + e \dots \dots \dots (4)$$

$$X_4 = \beta_{11} X_3 + e \dots \dots \dots (5)$$

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

วิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์
ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้แบบสอบถามเชิงลึก
กับกลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 3 คน, กลุ่มข้าราชการและพนักงานส่วนตำบล
จำนวน 3 คน และ กลุ่มผู้นำชุมชนจำนวน 4 คน โดยให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัจจัยการนำนโยบายและการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลปากน้ำปราม การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 กระบวนการดังนี้

1. กระบวนการวิจัยเอกสาร (Documentary research)

เพื่อแสวงหาแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคม
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภوبرาญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ด้วยการศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสาร สถิติ ตัวเลขและข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ
ที่มีอยู่ในแหล่งต่าง ๆ

2. กระบวนการวิจัยภาคสนาม (Field research) ได้กำหนดไว้
2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเลือกหน่วยวิเคราะห์ในการวิจัย

มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาข้อมูลเชิงประจักษ์จึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ
เฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เป็นหน่วยในการศึกษา (Unit of analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

ผู้วิจัยใช้เทคนิค 2 วิธีได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน 3 คน
2. กลุ่มข้าราชการและพนักงานส่วนตำบล จำนวน 3 คน
3. กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 4 คน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม

ปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	3.55	0.81	มาก	1
2. ความเพียงพอของทรัพยากร	3.41	0.79	ปานกลาง	5
3. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.47	0.78	ปานกลาง	2
4. การวางแผนและควบคุม	3.37	0.82	ปานกลาง	6
5. สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	3.43	0.78	ปานกลาง	4
6. การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน	3.44	0.80	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	3.45	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รองลงมาคือด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการวางแผนและควบคุมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภอลำดวน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมการนำนโยบายไปปฏิบัติ

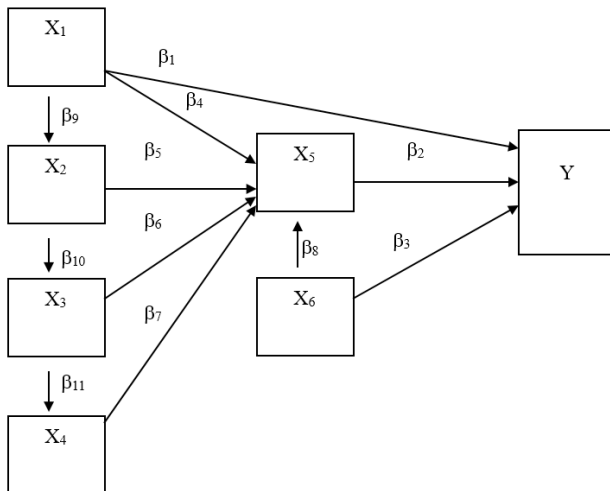
การนำนโยบายไปปฏิบัติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน	3.45	0.80	ปานกลาง	2
2. คุณภาพชีวิตของประชาชน	3.38	0.79	ปานกลาง	3
3. ความพึงพอใจของประชาชน	3.46	0.81	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	3.43	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 พบว่า การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภอลำดวน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความพึงพอใจของประชาชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 รองลงมาคือด้านความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38

ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple regression) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม คือ การนํานโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ปัจจัยการนํานโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอบราณบุรี
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(ปิยะนุช ต้นเจริญ และมงคล สมกิตติกานนท์, 2562)

เขียนเป็นสมการโครงสร้าง ได้ดังนี้

$$Y = \beta_1 X_1 + \beta_2 X_5 + \beta_3 X_6 + e \dots \dots \dots (1)$$

$$X_5 = \beta_4 X_1 + \beta_5 X_2 + \beta_6 X_3 + \beta_7 X_4 + \beta_8 X_6 + e \dots \dots \dots (2)$$

$$X_2 = \beta_9 X_1 + e \dots \dots \dots (3)$$

$$X_3 = \beta_{10} X_2 + e \dots \dots \dots (4)$$

$$X_4 = \beta_{11} X_3 + e \dots \dots \dots (5)$$

$$Y = \text{การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์}$$

$$X_1 = \text{เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (GOAL)}$$

$$X_2 = \text{ความเพียงพอของทรัพยากร (ADEQUACY)}$$

$$X_3 = \text{ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (DIVISION)}$$

$$X_4 = \text{การวางแผนและควบคุม (PROJECTION)}$$

$$X_5 = \text{สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (ORGCAB)}$$

$$X_6 = \text{การสนับสนุนจากการเมืองและประชาชน (SUPPORT)}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อน}$$

ตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในสมการที่ (1)

$$Y = \beta_1 X_1 + \beta_2 X_5 + \beta_3 X_6 + e \dots \dots \dots (1)$$

ตัวแปร	POLIMPLE	GOAL	ORGCAB	SUPPORT
GOAL	.656	1.000		
ORGCAB	.762	.609	1.000	
SUPPORT	.805	.673	.736	1.000
Max	3.44	4.80	5.00	5.00
Min	1.28	1.60	1.40	1.20
$\bar{X}$	2.46	3.54	3.42	3.44
S.D.	.38	.59	.57	.60

หมายเหตุ: POLIMPLE คือ ตัวแปรตาม (Y)

ตารางที่ 4 ผลการตรวจสอบสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภوبرาญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในสมการที่ (2)

$$X_5 = \beta_4 X_1 + \beta_5 X_2 + \beta_6 X_3 + \beta_7 X_4 + \beta_8 X_6 + e \dots\dots\dots(2)$$

ตัวแปร	ORGCAB	GOAL	ADEQUACY	DIVISION	PROJECTION	SUPPORT
GOAL	.609	1.000				
ADEQUACY	.722	.691	1.000			
DEVISION	.685	.595	.728	1.000		
PROJECTION	.746	.603	.719	.699	1.000	
SUPPORT	.736	.673	.715	.683	.682	1.000
Max	5.00	4.80	4.80	4.80	4.80	5.00
Min	1.40	1.60	1.60	1.60	1.40	1.20
$\bar{X}$	3.42	3.54	3.41	3.46	3.36	3.44
S.D.	.57	.59	.58	.58	.63	.60

หมายเหตุ ORGCAB คือ ตัวแปรตาม (X5)

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระก่อนนำไปหาความสัมพันธ์กับการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภوبرาญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยวิธีการสร้างสมการถดถอยพหุ เนื่องจากการใช้สถิติถดถอยพหุมีเทคนิคกำกับวิธีที่ต้องไม่มีความสัมพันธ์กันสูงระหว่างตัวแปรอิสระ คือต้องไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดคู่หนึ่งสูงกว่า 0.75 ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ของตัวแปรอิสระโดยการสร้าง Correlation matrix พบว่าไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใด
มีค่าสัมประสิทธิ์สูงกว่า 0.75 ดังนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ในในสมการถดถอยพหุ
(Multiple regression) ต่อไปได้ และได้ผลการวิเคราะห์สมการทั้งสี่สมการ
ดังต่อไปนี้

$$\text{POLIMPLE} = .140 \text{ GOAL} + .336 \text{ ORGCAB} + .464 \text{ SUPPORT} + e \dots \dots \dots (1)$$

$$R = .849, R^2 = .721, \text{SEE} = .20471, F = 307.89, \text{Sig } F = .000$$

$$\text{ORGCAB} = .190 \text{ ADEQUACY} + .115 \text{ DIVISION} + .324 \text{ PROJECTION} + .300$$

$$\text{SUPPORT} + e \dots \dots \dots (2)$$

$$R = .824, R^2 = .679, \text{SEE} = .32852, F = 188.89, \text{Sig } F = .000$$

$$\text{ADEQUACY} = .691 \text{ GOAL} + e \dots \dots \dots (3)$$

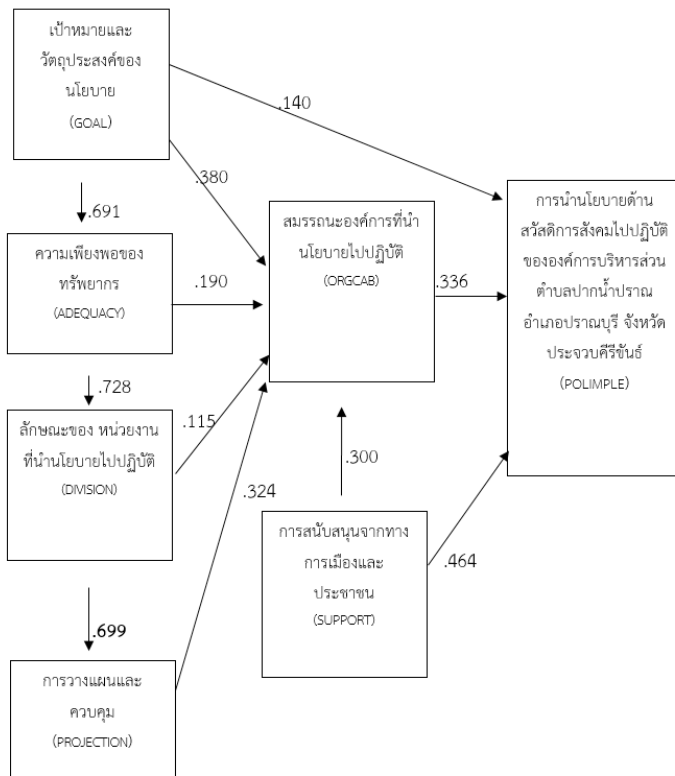
$$R = .691, R^2 = .477, \text{SEE} = .42397, F = 329.74, \text{Sig } F = .000$$

$$\text{DIVISION} = .728 \text{ ADEQUACY} + e \dots \dots \dots (4)$$

$$R = .728, R^2 = .530, \text{SEE} = .39989, F = 407.49, \text{Sig } F = .000$$

$$\text{PROJECTION} = .699 \text{ DIVISION} + e \dots \dots \dots (5)$$

$$R = .699, R^2 = .489, \text{SEE} = .45615, F = 344.91, \text{Sig } F = .000$$

ภาพที่ 2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม
(ปิยะนุช ตันเจริญ และมงคล สมกิตติกานนท์, 2562)

จากการทดสอบตัวแปรอิสระ 6 ตัว คือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Goal) ความเพียงพอของทรัพยากร (Adequacy) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (Division) การวางแผนและควบคุม (Projection) สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (Orgcab) การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน (Support) ที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม

อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (Polimble) พบว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย สมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติ การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อการน่านโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวคือหากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนนำไปปฏิบัติได้ง่าย สมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติมีความเข้มแข็ง เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถสูง และได้รับการสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนอย่างดีมากเท่าใด ก็จะทำให้การน่านโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากเท่านั้น ส่วนความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและควบคุม การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อสมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติ แต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อความเพียงพอของทรัพยากรและความเพียงพอของทรัพยากรมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อลักษณะของ หน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติ และลักษณะของหน่วยงานที่น่านโยบายไปปฏิบัติมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อการวางแผนและควบคุมซึ่งตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและทางอ้อมต่อตัวแปรตาม

อภิปรายผลการวิจัย

เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย สมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติ การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน มีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อความสำเร็จในการน่านโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราง อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าวคือหากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความชัดเจนนำไปปฏิบัติได้ง่าย สมรรถนะองค์การที่น่านโยบายไปปฏิบัติมีความเข้มแข็ง เจ้าหน้าที่มีความรู้

ความสามารถสูงและได้รับการสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนอย่างมากเท่าใดก็จะทำให้การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จมากเท่านั้น ส่วนความเพียงพอของทรัพยากร ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การวางแผนและควบคุม การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน มีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อสมรรถนะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ แต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อความเพียงพอของทรัพยากรและความเพียงพอของทรัพยากร มีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีอิทธิพลทางตรงและเชิงบวกต่อการวางแผนและควบคุมสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter & Van Horn (1975, pp. 475-485) ในประเด็นที่ว่าตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลและทางอ้อมต่อตัวแปรตามจากผลวิจัยสามารถอธิบายได้ว่าความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ (Performance) คือปัจจัยด้านนโยบายได้แก่มาตรฐานและวัตถุประสงค์ นโยบายและทรัพยากรและสอดคล้องกับงานวิจัยของอริชต์ สุตคงทอง (2556) เรื่องอิทธิพลของปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกองทุนแผ่นดิน ในประเด็นที่ว่าลักษณะหน่วยงานการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกองทุนแม่มาที่สุตและสอดคล้องกับงานวิจัยของเสกสรรค์ นิสัยกล้า (2550) เรื่องการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ: กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร ในประเด็นที่ว่าปัจจัยการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติที่อธิบายผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ประกอบด้วยปัจจัยด้านการจัดหาส่งเสริม ควบคุมประเมินผล และการให้ทุนให้โทษบุคลากร ด้านผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติ ด้านการกำหนดภารกิจและมอบหมายงาน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณต้องมีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อให้การนำนโยบายสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณมีประสิทธิภาพและให้ผลดีแก่ประชาชน สามารถแก้ไขปัญหาและสนองความต้องการของประชาชนอย่างครอบคลุมและทั่วถึง เกิดความรู้ในเรื่องหลักเกณฑ์และระเบียบของการนำนโยบายสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติได้ดี และองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต้องมีแนวทางประชาสัมพันธ์สื่อมวลชนในท้องถิ่นทุกแขนงและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความร่วมมือหรือการบูรณาการในการนำนโยบายสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติ

2. สมรรถนะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณต้องเร่งมีหรือแสวงหาความร่วมมือในการจัดองค์กรให้มีความเข้มแข็ง มีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการนำนโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณไปปฏิบัติเหมาะสมและมืออย่างเพียงพอ และผู้นำท้องถิ่นมีศักยภาพและความผูกพัน ต่อประชาชนในพื้นที่ เพื่อที่จะทำให้การนำนโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณไปปฏิบัติประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชน หากองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณได้รับการสนับสนุนจากทางการเมืองและประชาชนจากหลายภาคส่วนมากเท่าไร เช่น สาธารณสุข ฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน (ธนาคาร) เป็นต้นก็จะทำให้การนำนโยบายการดำเนินงานด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณไปปฏิบัติ ประสบผลสำเร็จมากเท่านั้น ในทำนองเดียวกันถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณหากมีความชัดเจนในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จะทำให้การนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2562). *สรุปข้อมูล อบต. ทั่วประเทศ*.
สืบค้น 15 สิงหาคม 2562. <http://www.dla.go.th/work/abt/summarize.jsp>
- ปิยะนุช ตันเจริญ และมงคล สมกิตติกานนท์. (2562). *ปัจจัยการนำนโยบายด้านสวัสดิการสังคมไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม อำเภอบรรพตพิสัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- สมชาย บำรุงทรัพย์ และณัฐวิภา โฆษิตตันติบุญ. (2548). *ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์*. ปทุมธานี: สกายบุ๊กส์.
- เสกสรรค์ นิสัยกล้า. (2550). *การนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- องค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราม. (2562). สืบค้น 10 สิงหาคม 2562. <http://www.paknampran.go.th/wp/>
- อภิรัชต์ สุดคงทอง. (2556). *อิทธิพลของปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานกองทุนแผ่นดิน*. [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหิดล].
- Best, J. W. (1981). *Research in education*. (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Cheema, G. S. & Rondinelli, D. A. (1983). *Decentralization and development: Policy implementation in developing countries*. Beverly Hills: Sage.

- Edwards, G. C. (1980). *Implementing public policy*. Washington, DC: Congressional Quarterly Press.
- Easton, D. (1965). *A Systems Analysis of Political Life*. New York: Wiley.
- Giggin, M. L., Bowman, A. O' M, Lester, J. P., & O' Toole, L. J. (1987, June). Public policy implementation: Evolution of the field and agenda for future research. *Policy Studies Review*. 7(1), 200-207.
- Mazmanian, D., & Sabatier, P. (1983). *Implementation and public policy*. Latham, MD: University Press of America.
- VanMeter, D.S., & VanHorn, C.E. (1975, February). The policy implementation process: A conceptual framework. *Administration and Society*. 6(4), 446-484.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.